

H'

ANAMNΗΣΙΣ

Ἡ πανήγυρις τῆς Νεβίλλης ἐτελέσθη τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ λαμπρότητος ἐξαίρετου.

Ἐξω τοῦ δημαρχείου ἦτο παρατεταγμένον τὸ πυροσβεστικὸν σῶμα, ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου σημαιοστολιστῶ ἔμελλε νὰ γίνηρ διανομὴ τῶν βραβείων γεωργικῆς ἐκθέσεως, προεδρεύοντος τοῦ ἐπαρχοῦ.

Ὁ Καρβαγὰν ἀνέγνω λόγον ἐκθύμως χειροκροτηθέντα, καὶ ἡ τελετὴ ἔληξε παιανίζοντος τοῦ μουσικοῦ θιάσου τῆς πόλεως.

Τότε ἠκούσθη πρόσταγμα στρατιωτικόν, οἱ πυροσβέσται ἐτάχθησαν εἰς προσην, καὶ αἱ σάμπιγγες ἐσάλπισαν τὴν σημαίαν κατὰ τὴν διάβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Πληθος δὲ πολὺ τῶν ἐξ ὅλης τῆς ἐπαρχίας προσελθόντων χωρικῶν καὶ γαιοκτημόνων ἐπλήρου τὴν πλατείαν τῆς πόλεως καὶ ἀπλήστως ἐθεάτο.

Ὁ ἐπαρχος μετὰ τοῦ δημαρχοῦ συνεβάζον, ὅτε δὲ ἦσαν ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς οἰκίας Ἀγορᾶς, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν δημάρχον ἠρώτησεν αὐτόν :

— Θὰ σὰς 'δοῦμεν ἀπόψε εἰς τὴν ἐορτήν, κύριε δήμαρχε ;

— Ἀναμφιβόλως, κύριε ἐπαρχε. Ἐν πρώτοις εἶνε καθήκον μου, ἔπειτα δὲ εἶνε καὶ ἔθιμον ἐδῶ νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὸν χορὸν καὶ νὰ μένωμεν καμμίαν ὥραν.

— Λοιπὸν θὰ ἔλθω καὶ ἐγώ, ἀφ' οὗ το κρίνετε ὅτι εἶνε ὠφέλιμον, εἶπεν ὁ ἐπαρχος.

— Εἰς μίαν ὥραν ἐκεῖ θὰ κατορθώσετε περισσοτέρας ἐκλογικὰς κατακτήσεις, παρὰ ἂν γυρίζετε τρεῖς ἐβδομάδας. Εἰς τὸν χορὸν θὰ εὐρετε ὅλους τοὺς κομματάρχας τῆς ἐξοχῆς. Καὶ νὰ περιποιεῖσθε τοὺς πυροσβέστας, κύριε ἐπαρχε... ἔχουν μεγάλην δύναμιν. Δὲν εἰδεύρετε τί συνδρομὴν εἰσπορεῖ κανεὶς νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς πυροσβέστας !...

— Βλέπω ὅτι εἰσθε ἐν γνώσει τοῦ ζητήματος, εἶπε φειδῶς ὁ ἐπαρχος, καὶ ὅταν τις συμπεριπατῇ μαζί σας δὲν ἔχει παρὰ νὰ κερδίῃ κάτι τι.

Ὁ Καρβαγὰν μετέβαλεν ὅψιν ὑποπτέων ὅτι τον ἐμπαίζει ὁ ἐπαρχος λέγων ταῦτα. Ἀλλὰ στραφεὶς πρὸς αὐτὸν εἶδεν αὐτὸν μειδιῶντα καὶ χαριέστατον διὰ διενόησιν :

— Τί ιδέα καὶ αὐτή ! Καὶ εἰνέ ποτε δυνατόν νὰ λάβῃ τόσην τὸλμην ὥστε νὰ με ἐμπαίξῃ ; Τάχα δὲν εἰδεύρει ὅτι ἂν θελήσω εἰμπαρῶ νὰ τον ξεπαστρέψω καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ὁμοίους του !

Τὸ πρόσωπόν του ἐξήστραψεν ἐκ χαρᾶς ἀπαισίας. Ἦτο αὐτὸς κύριος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐν ἣ ἐγένετο κατὰ πρῶτον ὡς ὑπάλληλος καταστήματος σχεδὸν ὕπηνρέτης. Οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο ν' ἀντισταθῇ πρὸς αὐτόν. Καὶ οἱ ἐχθροὶ του ἔμελλον μετ' οὐ πολὺ νὰ χύσωσι δάκρυα αἱματη-

ρά. Στραφεὶς δὲ πρὸς τοὺς παρακολουθοῦντας αὐτὸν εἶπεν ἐπιτακτικῶς :

— Κύριοι, θὰ συναντηθῶμεν ἀπόψε εἰς τὸ δημοτικὸν συμπόσιον.

Ἀπῆλθον ἐκεῖνοι, καὶ ὁ δημάρχος μείνας μόνος, κατηυθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν του. Παρελθὼν τὴν κρήνην, καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλε νὰ ὑψώσῃ τὸ βόπτρον τῆς θύρας, ἐστάθη· διότι μακρόθεν εἶδε κατὰ τὸ ἀντίθετον ἄκρον τῆς οἰκίας τὸν Γεώργιον ἐρχόμενον βραδέως, σύννου καὶ ἐστενοχωρημένον.

["Ἐπεται συνέχεια].

Π. Ι. ΦΕΡΜΠΟΣ.

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΛΕΚΟΚ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια].

Δὲν ἔλαβον τὸν καιρὸν νὰ καθήσωσι.

— Κύριε, εἶπεν ἡ χήρα, ἰδοὺ τί συνέβη. Ὁ υἱός σας ἦλθε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, νὰ δειπνήσῃ χθὲς εἰς Βουλώνην. Τὸ ἐσπέρας, κατὰ τὰς ἐννέα, ἕνας ἀγνωστος ἐζήτησε νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ... ἐπέμεινε νὰ τὸν δεχθῶμεν, λέγων ὅτι ἦρε ἐν χαρτοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον ἦτο τοῦ κυρίου δὲ Γεντιλῆ... Διέταξα νὰ τὸν εἰσαγάγουν... ἔδειξε πράγματι τὸ χαρτοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε πέντε χιλιάδας φράγκων...

— Τὰ ὁποῖα εἶχα δώσει τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Λουδοβίκον, διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν ἀδαμαντοπώλην. Ὁ υἱός μου εἶνε ξεχασμένος, ἀφοῦ ἔχασε τὰ χαρτονομίσματά του, καὶ δὲν ἤξιζε νὰ εὐρεθῇ ἕνας τίμιος ἄνθρωπος διὰ νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ !... ἄλλ' ἂν εἶνε αὐτὸ μόνον τὸ δυστύχημα, ἐδιωρθώθη ἤδη, καί...

— Ἀλλοίμονον ! κύριε, θὰ ἐδεκαπλασιάξω τὸ ποσὸν αὐτό, διὰ ν' ἀπαλλάξω τὴν κόρην μου ἀπὸ τὴν λυπηρὰν σκηνήν, ἡ ὁποία ἠκολούθησε... Ἐντὸς τοῦ χαρτοφυλακίου εὐρίσκετο καὶ μία φωτογραφία... ἡ φωτογραφία τῆς δυστυχούς, ἡ ὁποία ἐδόλοφονήθη... εἰς τὴν ὁδὸν Ἀρβαλέτ, νομίζω...

— Πῶς ! ἀλλ' ὁ υἱός μου δὲν τὴν γνωρίζει αὐτὴν τὴν γυναικα... εἶνε ἀδύνατον.

— Δὲν ἠρνήθη ὅτι δὲν τὴν γνωρίζει, ἐπιθύρυσεν ἡ Θηρεσία, ἥς τὰ δάκρυα ἔρρεον ἀφθόνως ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν της.

— Θὰ σὰς τὰ εἶπω ἐν συντόμῳ, κύριε, ἐπανελάθεν ἡ χήρα, σχεδὸν συγκινημένη, ὅπως καὶ ἡ δυστυχὴς μνηστή. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἦρε τὸ χαρτοφυλάκιον, εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ ἀποδώσῃ, εἶπεν δειξίην τὴν φωτογραφίαν εἰς τὸν ἀστυνόμον, καὶ παρεκάλεσε τὸν κύριον δὲ Γεντιλῆ νὰ τὸν συνοδεύσῃ...

— Καὶ ὁ υἱός μου ἐστάθη ἀρκετὰ ἀνόητος νὰ συγκατατεθῇ εἰς αὐτό ! ἀνέκραξεν ὁ κύριος Λεκὸκ, συστέλλων τὰς

ὀφρὺς. Ἀληθινὰ αὐτὸ εἶνε ἀπίστευτον ! Τί φυσιογνωμίαν εἶχεν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἦλθε μετὰ τὴν πρόφασιν αὐτήν ;... διότι αὐτὸ ἦτο πρόφασις, μὴν ἀμφιβάλτετε καθόλου...

— Φυσιογνωμίαν κοινὴν, πτωχὰ ἐνδε-
δυμένος...

— Αὐτὸ εἶνε, βέβαια. Ἐξακολουθεῖτε, κυρία, σὰς παρακαλῶ. Ὁ Λουδοβίκος ἀνεχώρησε μαζί του ;

— Ναι. Μὰς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἰδίαν ἐσπέραν διὰ νὰ μὰς ἡσυχάσῃ. Τὸν ἐπεριμένομεν ὅλην τὴν νύκτα, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδομεν. Φαντασθῆτε τὴν ἀνησυχίαν μας, καί...

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ θαλαμηπόλος τοῦ κυρίου δὲ Γεντιλῆ εἰσήλθε καὶ ὠμίλησεν αὐτῶ εἰς τὸ οὖς.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, εἶπεν ἐγειρόμενος ἀποτόμως. Μοῦ ἀναγγέλλουν ἐπισκεψιν, ἡ ὁποία ἴσως ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ἀνεξήγητον ἀπουσίαν τοῦ υἱοῦ μου. Πηγαίνω νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτήν, καὶ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν πιστεύω νὰ σὰς διχθεβασιώσω ὅτι ἀδίκως ἀνησυχεῖτε.

Μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην, ἣν ἐν τούτοις διέψευδεν ἡ συγκεκριμένη φυσιογνωμία του, ὁ κύριος Λεκὸκ ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, ἵνα πορευθῇ εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, ἐν ᾧ τὸν περιέμενον.

M'

Ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ασφαλείας, ὅστις περιέμενε τὸν κύριον Λεκὸκ ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του.

Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐγνώριζε τὸν τρόπον τοῦ εἰσερχέσθαι ἀνευ θορύβου παρὰ τῷ πρώτῳ συναδέλφῳ αὐτοῦ, καὶ ἀντὶ νὰ σύρῃ τὸν κώδωνα, ἐπίεσε σιγὰ τὸ ἡλεκτροικὸν κομβίον, οὕτως ὁ βόμβος εἰδοποιεῖ τὴν πιστὴν θαλαμηπόλον Γερτρούδην.

Ἦτο περίλυπος καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ, διότι ἔτρεφεν εἰλικρινὴ πρὸς τὸν κύριον Λεκὸκ ἀγάπην, καὶ ἡ ἀνακοίνωσις, ἣν ἤρχειτο νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ ἦτο λίαν ὀδυνηρά.

Περιεπάτει κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, ζητῶν πλάγιον τινα τρόπον ἵνα ἀναγγεῖλῃ ἀταράχως εἰς τὸν δυστυχῆ πατέρα ὅλεθρον εἰδήσιν, ὅτε εἶδεν εἰσελθόντα τὸν ἀγαθὸν γέροντα, ὅστις τῷ εἶπεν ἀνευ προοιμίων :

— Εἶνε λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι ὁ υἱός μου συνελήφθη ;

— Τὸ γνωρίζετε ! ἀνέκραξεν ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, τόσῳ τὸ καλλίτερον, ἀγαπητέ μου φίλε, διότι μοῦ ἐκόστιζε πολὺ νὰ σὰς τὸ ἀναγγεῖλω, καὶ δὲν ἤξευρα ἀληθῶς πῶς ν' ἀρχίσω.

— Ἦξεύρω ὅτι συνελήφθη. Ἡ κυρία Λεκόντ, τῆς ὁποίας τὴν θυγατέρα μέλλει νὰ νυμφευθῇ ὁ υἱός μου, ἦλθεν ἐδῶ ἐξεπίτηδες διὰ νὰ μοὶ τὸ εἶπῃ...

— Πράγματι, εἰς τὴν οἰκίαν της...

— Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω διὰ ποῖον λόγον.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ασφαλείας κατέστη σκυθρωπή.

Ἦλπισε πρὸς στιγμὴν ὅτι τὸ δυσκολώ-

τερον μέρος είχε τελειώσει, ότι η πρώτη εντύπωσις είχε παραχθή, και επανευρίσκετο απέναντι της σκληρᾶς ἀνάγκης να κατενέγκη ὁ ἴδιος τὸ κτύπημα κατὰ τοῦ πρῶην συναδέλφου αὐτοῦ, καὶ ὅποιον κτύπημα!

— Ἡ κυρία Λεκόντ, ἐπανελάβεν ὁ Λεκόν, μοὶ ἔκαμε λόγον διὰ μίαν φωτογραφίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν, φυσικῶς τῷ λόγῳ οὐδεμίαν ἔδωσα σπουδαιότητα. Ὁ Λουδοβίκος δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποῖαν μοὶ εἶχατε προτείνει νὰ ἀναλάβω. Ἐν τούτοις, ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὸν συνέλαβε, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τὸν ὁποῖον ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς μετεχειρίσθη διὰ νὰ τὸν καταπείσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἀνεγνώρισά ἀμέσως ὅτι ὁ πανοῦργος αὐτὸς ἦτο εἰς τῶν πρακτόρων σας. Ἄλλως τε, μοὶ εἶπατε ὁ ἴδιος πρὸ μικροῦ, ὅτι ὁ υἱὸς μου συνελήφθη. Μὴ μὲ κάμνετε, σὰς παρακαλῶ, νὰ ὑποφέρω, διότι, καθὼς παρατηρεῖτε, εἶμαι λίαν ἀνήσυχος, ἂν καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι πρόκειται περὶ ἀπλοῦ καὶ ἀσημάντου παραπτώματος. Ἀλλ' εἶμαι πατήρ... καὶ ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ νέου αὐτοῦ... ὁ ὁποῖος νυμφεύεται μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας, τὸ παραμικρὸν σκάνδαλον θὰ τὸν βλάψῃ πολὺ... Λοιπὸν! περὶ τίνος πρόκειται;

Ὁ ἀρχηγὸς ἐταπείνου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν ἔσπευδε ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἐρωτοδουλεῖς, δὲν εἶνε ἀλήθεια; ἐξηκολούθησεν ὁ γέρων. Αὐτὰ δὲν μ' ἐκπλήττουν καθόλου, διότι, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Γαλλίαν, ὁ Λουδοβίκος εἶνε παραδειγματικῆς σωφροσύνης... καὶ ἐξ ἄλλου ἀγαπᾷ πολὺ τὴν δεσποινίδα Λεκόντ... Ἀλλ' αὐτὰ τέλος πάντων τὰ ἔχει ἡ ἡλικία του, καὶ δὲν εἶνε πρᾶγμα πολὺ σοβαρὸν... Πρόκειται μόνον ν' ἀποφύγωμεν τὸ σκάνδαλον, καὶ σὰς ὁμολογῶ ὅτι βασίζομαι πολὺ εἰς ὑμᾶς ὅπως μὲ βοηθήσετε νὰ σκεπάζωμεν τὴν ὑπόθεσιν... Αὐτὸ ἐπιθυμῶ, πολὺ περισσότερο, καθόσον ἡ μνηστὴ του εἶνε πολὺ ζηλότυπος... Δὲν ὀμιλεῖτε! Μήπως ἀπατώμαι; ἀνέκραξεν ὁδυνηρῶς ὁ δυστυχὴς πατήρ. Μήπως ὁ Λουδοβίκος κατηγορεῖται ὅτι διέπραξε καμμίαν ἀτιμίαν;... ὅτι;... ὦ! ὄχι, αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν... Ὁ Λουδοβίκος εἶνε ἀκριτὴς ὑπερήφανος, διὰ νὰ καταδεχθῇ νὰ καταχρασθῇ... τοῦλάχιστον εἰκοσι φορὰς τῷ ἐνεπιστεύθησαν σημαντικὰ ποσά, καὶ ποτέ... ἔπειτα, ἐγὼ εἶμαι πλούσιος... ὡς καὶ αὐτὸς θὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου... τοῦ ἔδιδά πάντοτε περισσότερα χρήματα ἀφ' ὅσα μοὶ ἐζήτηι...

— Ὁ λόγος δὲν εἶνε διὰ τὰ χρήματα, νομίζω, εἰς τὴν προκειμένην ὁδυνηρὰν ὑπόθεσιν, ἐψιθύρουν ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς πράκτωρ.

— Ὀμιλήσατε τότε! δὲν βλέπετε λοιπὸν ὅτι μὲ φονεύετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον!

— Φανεῖτε γενναῖος, ἀρχαῖέ μου φίλε, διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ σὰς εἴπω θὰ σὰς συντρίψῃ τὴν καρδίαν. Καλλίτερον νὰ τὸ μάθῃς ἀπὸ ἐμέ. Ὁ υἱὸς σας

κατηγορεῖται ὅτι εἶνε ὁ αὐτουργὸς τῶν κακούργημάτων τῆς ὁδοῦ Ἀρβαλέτ.

Εἰς τὴν κεραυνοβόλον ταύτην ἀνακοίνωσιν ὁ κύριος Λεκόν ὡπισθοχώρησεν ὡς βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας ἐν μέσῳ στήθει, καὶ ἐψιθύρισε διὰ φωνῆς ἡλλοιωμένης:

— Ὁ υἱός μου!... τὰ κακούργηματα τῆς ὁδοῦ Ἀρβαλέτ!... Μήπως θέλετε νὰ μὲ δοκιμάσετε;... Ὁχι, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ θὰ ἦτο λίαν σκληρὸν...

— Σὰς λέγω δυστυχῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἂν διέταξαι τὴν προσωποκράτησιν, τὸ ἔπραξα διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος διὰ τοῦτο. Ἄν εἰσθε εἰς τὴν θέσιν μου, θὰ ἐπράττετε καὶ ὑμεῖς τὸ ἴδιον.

— Ἐχετε λοιπὸν ἀποδείξεις;

— Περισσότερας ἀφ' ὅσας χρειάζονται, διὰ νὰ ικανοποιηθῶσιν ὅλοι αἱ ἀμφισβολαί μου. Ὁ υἱός σας ὑπῆγεν εἰς τὴν Μόργαν μετημφισμένος· ἐκεῖ τὸν ἔκλεψεν εἰς Ἀγγλὸς λωποδύτης. Ὁ κλέπτης συνελήφθη ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εὐρέθη ἔν χαρτοφυλάκιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ἡ φωτογραφία τῆς δολοφονηθείσης γυναικός, τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου δὲ Γεντιλῆ, τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς κυρίας Λεκόντ. Μαντεύετε τί συνέβη. Ὁ πράκτωρ ἡμῶν ὑπῆγεν εἰς Βουλώνην καὶ μοὶ ἔφερε τὸν νέον, τὸν ὁποῖον ἀμέσως ἀνέκρινα. Δὲν ἐγνώριζον ὅτι ἦτο υἱός σας... δὲν ἐνθυμούμην πλέον τὸ ὄνομα δὲ Γεντιλῆ...

— Καὶ ὡμολόγησεν; ἠρώτησεν ἀνυπομόνως ὁ κύριος Λεκόν.

— Ὁχι. Ἀπ' ἐναντίας τὰ ἠρνῆθη ὅλα. Ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ σήμερον τὸ πρωὶ ἀνεγνώρισά τὸν γραφικὸν χαρακτῆρά του ἐπὶ τίνος φακέλλου ἐπιστολῆς, τὸν ὁποῖον εὗρομεν εἰς τὸ περίπτερον τῆς ὁδοῦ Ἀρβαλέτ.

— Αὐτὸ ἡμπορεῖ τὸ πολὺ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐνδείξις.

— Ἀνεκάλυψα καὶ ἄλλας, ἐπισκεφθεὶς τὰ δωμάτιά του ὁδὸς Μὲν-Θαβώρ. Βεβαιωθῆτε ὅμως, ἀγαπητὲ Λεκόν, ὅτι μοὶ εἶνε λίαν ὁδυνηρὸν νὰ ἔλθω εἰς ἐξηγήσεις μὲ ὑμᾶς, διὰ τὰς λεπτομερείας αὐτάς. Ἀρκεσθῆτε νὰ μάθετε ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν εὐρίσκετο ἐντὸς τῆς ἀμάξης, μὲ τὸν κλητῆρα, ὁ ὁποῖος τὸν ὠδηγοῦσεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὁ υἱός σας ἐζήτησε νὰ τὸν διαφθείρῃ, ὅτι κατόπιν ἀπεπειράθη νὰ τὸν φονεύσῃ, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἠθέλησε ν' αὐτοκτονήσῃ.

— Τὸ δυστυχισμένον παιδί δὲν ἤξευρε πλέον τί ἔκαμνε... ἔβλεπε τὸν ἑαυτὸν του ἀτιμασμένον... ἐσυλλογιζέτο τὴν ἀπελπισίαν τῆς μνηστῆς του, τὴν ὁποῖαν λατρεῖ... ἀπώλεσε τὸ λογικόν, ἀκριβῶς διότι εἶνε ἀθῶος, καὶ εἶνε ἀθῶος... τὸ διαβεβαίω... καὶ θὰ τὸ ἀποδείξω.

— Τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ ὅλης καρδίας, φίλε μου, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ εἴπω ὅτι τὸ ἐλπίζω, διότι ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι ἦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸ περίπτερον τὴν ἐπομένην νύκτα, κατὰ τὴν ὁποῖαν διεπράχθη τὸ κακούργημα. Ὁ Πιεδούσης, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε μαζί

του τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ τὸν ἄφησε νὰ τοῦ διαφύγῃ, αὐτὸς ὁ Πιεδούσης τὸν ἀνεγνώρισεν ἐντελῶς χθὲς τὸ ἑσπέρας.

— Ὁ Πιεδούσης! ὁ ὁποῖος τόσο καιρὸν ὑπηρετήσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου! καὶ ὁ ὁποῖος μοὶ ὀφείλει τόσα! αὐτὸς συνέλαβε τὸν Λουδοβίκον;

— Θεέ μου, ναί. Ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του. Ἄλλως τε, δὲν ἐγνώριζεν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον συνέλαβαν, καὶ ἂν ἐμάνθανεν ὅτι ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος ἦτο υἱός σας, δὲν θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὸν ὠδηγήσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἀφ' οὗτο τὸ ἔμαθεν, εἶνε ἀπαρηγόρητος.

— Θὰ τὸν ἴδω... θὰ τοῦ ὁμιλήσω... θὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὰς ἐρεῦνας... διότι δὲν ἀφίνω τὴν ἐλπίδα ν' ἀθώωσω τὸν Λουδοβίκον... ἡ ἀνάγκη δὲν ἐτελείωσεν...

— Μόλις ἤρχισεν. Ὁ υἱός σας ἀπὸ τὰς ἑνδεκα χθὲς τὸ ἑσπέρας εἶνε εἰς τὸ κρατητήριον, καὶ σήμερον τὸ πρωὶ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακριθῇ, διότι ὁ ἐπιτετραμμένος ἀνακριτὴς δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν εἰδοποιήθησαν τὸ μεσονύκτιον.

— Καὶ ἀπόψε ὅλοι οἱ Παρίσιοι θὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ υἱός μου εἶνε ἕνας δολοφόνος, εἶπεν ὁδυνηρῶς ὁ γέρων. Καὶ μετ' ὀλίγον ἡ δυστυχὴς νεανίς, ἡ ὁποία εἶνε ἐκεῖ μὲ τὴν μητέρα της, θὰ μάθῃ ὅτι ὁ μνηστὴρ της θὰ τελειώσῃ εἰς τὸ κάτεργον ἢ εἰς τὴν λαίμηπτόμον... διότι θὰ τὸν καταδικάσουν, τὸ προαισθάνομαι... τὰ φαινόμενα εἶνε ἐναντίον του... ἡ κοινὴ γνώμη εἶνε ἐξηρησιωμένη... δὲν θὰ ἡμπορέσῃ ν' ἀπολογηθῇ... καὶ δὲν εἶνε ἔνοχος, σὰς τὸ ὀρκίζομαι...

Ὁ κύριος Λεκόν ἔκλαιεν, ἡ δὲ λύπη αὐτοῦ συνεκίνησε τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀσφαλείας, ὅστις τῷ εἶπε θλιβῶν περιπαθῶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ:

— Δὲν πρέπει ποσῶς ν' ἀπελπιζέσθε, ἀγαπητὲ μου φίλε. Γνωρίζετε καλλίτερον ἀπὸ ἐμέ, ὅτι μία ὑπόθεσις, ἂν καὶ ἀρχίζῃ μὲ τὰ χειρότερα σημεῖα, ἡμπορεῖ ἐνίοτε ν' ἀλλάξῃ ὅλως διόλου δρόμον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνακρίσεως. Ὁ υἱός σας, ἐξηγουόμενος εἰλικρινῶς, θὰ κατορθώσῃ ἴσως ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἀνemieχθῇ εἰς τὸ κακούργημα παρὰ μόνον ἐμμέσως καὶ ἀκουσίως. Ἐνδεχόμενον νὰ εὐρεθῶν γεγονότα πρὸς ὑπεράσπισίν του. Ἐὰν ἡμπορέσῃ ν' ἀποδείξῃ τὸ ἀλλοθι, ἐὰν ὁ βωβὸς κατὰ τὴν ἀντιπαράστασιν δὲν ἤθελε τὸν ἀναγνωρίσει...

— Αὐτὸ εἶνε ἀληθές! εἶπεν ὁ γέρων, ἀνεγείρων τὴν κεφαλὴν. Ὑπάρχει ὁ βωβὸς... αὐτὸς μόνος ἡμπορεῖ νὰ διαφωτίσῃ τὸ σατανικὸν αὐτὸ μυστήριον... αὐτὸς μόνος ἡμπορεῖ ἀκριβῶς νὰ ὑποδείξῃ τὸν δολοφόνον... καὶ αὐτὸς δὲν γνωρίζει τὸν υἱόν μου, τὸ ἐγγυῶμαι... ποῦ ἡμποροῦσε νὰ τὸν ἴδῃ;... ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς Παρίσιους, τὸ γνωρίζετε ἀπὸ τὸ πείραμα τὸ ὁποῖον σὰς ἐσυμβούλευσα...

ΜΑ'

καὶ ὁ Λουδοβίκος κατοικεῖ πρὸ χρόνων εἰς Παρίσιους. Ἄς κάμουν τὴν δοκιμὴν, ἥ ὁποία θὰ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς.

— Θὰ τὴν κάμουν, μὴν ἀμφιβάλλετε διόλου, ἀγαπητὲ Λεκόν, εὐχομαι δὲ ἀπὸ καρδίας νὰ μὴ στραφῇ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου.

— Δὲν ἔην φοβοῦμαι, εἶπε διὰ τόνου εὐσταθοῦς ὁ κύριος Λεκόν, θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἰδῶ τὸν υἱόν μου;

— Ναί. Κατῶρθωσα, μετὰ πολλοῦ ὁμῶς κόπου, καὶ τοῦτο γίνεται χάριν ὑμῶν, διότι προσεφέρατε εἰς ἡμᾶς ἐκτάκτους ἐκδουλεύσεις. Δὲν θὰ δυνήθητε ὁμῶς νὰ τὸν ἰδῆτε ἄνευ μαρτύρων, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Θὰ παρευρίσκωμαι εἰς τὰς συναντεύσεις σας, καὶ ἂν ἐπιθυμῆτε, ἡ πρώτη δύναται νὰ λάβῃ χώραν σήμερον τὸ πρωί.

— Σὲς εὐχαριστῶ, ἀρχαίτε φίλε μου. Μετὰ μίαν ὥραν θὰ εἶμαι εἰς τὸ γραφεῖόν σας. Ὁ Τολβιὰν ἀνemieχθή εἰς τὴν σύλληψιν αὐτὴν;

— Ποσῶς. Θὰ σὰς εἴπω μάλιστα ὅτι ὀλίγον ἡσχολήθη περὶ τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅτι εἰμεθα λίαν δυσχερῆστοι μὲν ἑναντίον του. Ἐν τούτοις, εἶνε πιθανὸν ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἀποσύρωμεν τὴν ὑπόθεσιν, διότι δὲν ἐσαφηνίσθη ἀκόμη, καὶ δὲν ἔχομεν κανένα διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

— Αὐτὸ ἤθελα νὰ ἡξεύρω, εἶπεν ὁ κύριος Λεκόν, προσέμπων τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀσφαλείας.

Ἀφοῦ δ' ἐπανεκλείσε τὴν θύραν, ὁ γέρων, σπογγίσας τὰ δάκρυά του, καὶ προσποιούμενος ἡρεμίαν πνεύματος, ἐπανήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐν ἣ περιέμενον αὐτὸν ἐν μεγίστῃ ἀνησυχίᾳ ἡ κυρία Λεκόντ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς.

— Ἦσυχάσατε, εἶπεν αὐταῖς φαιδρῶς. Ὁ Λουδοβίκος εἶνε θύμα παρκαυρήσεως. Εἶπεν ὅτι εἶνε υἱός μου, καὶ ἐπειδὴ εἶμαι γνωστός, εἰς τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀστυνομίας ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ με εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦ συμβάντος. Ἀμέσως θὰ υπάγω εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ δὲν ἀπελπίζομαι, θὰ σὰς ἐπαναφέρω τὸν Λουδοβίκον... ἴσως ἀπόψε.

Ἡ Θηρεσία ἐνηγκαλίσθη τὸν κύριον Λεκόν καὶ ἐψιθύρισε εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ:

— Νὰ τοῦ εἰπῆτε ὅτι τὸν συγχωρῶ διὰ τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπροξένησε... καὶ ὅτι τὸν συγχωρῶ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἔχῃ μαζὺ του ἄλλην φωτογραφίαν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου.

Ἡ κυρία Λεκόντ ἔκλαιεν ἐκ τῆς χάρως.

Ὁ γέρων ἐπίστευεν ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀθωότητα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, δὲν ἦτο ὁμῶς ἐντελῶς ἡσυχος, ὅσον ἐφαίνετο, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ συλλογίζηται ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ λατρευτοῦ τούτου υἱοῦ ἦτο τὸ ἐπαθλὸν τῆς τρομερῆς πάλης, ἣν ἔμελλε νὰ συνάψῃ κατὰ τῆς δυσμενεῖας τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων καὶ τῆς προκαταλήψεως τῶν δικαστῶν.

Αἱ μεγάλοι λύπαι σιγῶσιν.

Ἀφοῦ προέπεμψε μέχρι τῆς θύρας τὴν κυρίαν καὶ τὴν δεσποινίδα Λεκόντ ὁ γέρων Λεκόν, οὐδένα στεναγμὸν ἐξέπεμψεν, οὐδὲν δάκρυ ἔχυσεν. Ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀσφαλείας συνεκρατήθη, διότι δὲν ἤθελε νὰ φανῇ ὅτι ἀπέδιδε σπουδαιότητα εἰς τὴν κατὰ τοῦ Λουδοβίκου κατηγορίαν.

Ἐνώπιον τῶν κυριῶν συνεκρατήθη, προσπεινῶν μάλιστα ἄκραν ἡρεμίαν, διότι, ἀντὶ πάσης θυσίας, ἤθελε νὰ καθησυχάσῃ αὐτάς.

Ἀφ' οὗτοῦ ἔμενε μόνος, συνεκρατεῖτο ἀκόμη, διότι ἡσθάνετο ὅτι ὤφειλε νὰ ἐνεργήσῃ ἀντὶ νὰ κλαίῃ.

Εἶχε τὴν καρδίαν συντετριμμένην, ἀλλ' ὑφίστατο καρτερικῶς τὴν συγκίνησιν, ἀντὶ δὲ νὰ καταναλίσκῃ τὸν χρόνον εἰς ἀνωφελεῖς θρήνους, προηλείφετο ἐρωμένως εἰς τὴν ὑπερᾶσπισιν τοῦ υἱοῦ του.

Ἄλλως τε, ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ἀθῶος, καὶ εἶχε τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ ἄνευ κόπου, τὸ γελοῖον τῆς κατηγορίας.

Ὁ γέρων ἀστυνομικὸς πρᾶκτωρ ἐγίνωσκεν ἐκ πείρας, ὅτι ἡ ποινικὴ καταδίωξις συχνάκις πλανᾶται κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς βήματα.

Ἦτο ἀκραδάντως πεπεισμένος ὅτι ἐγένετο παρκαυρήσις, ὅτι ὁ πρῶτον βοηθὸς αὐτοῦ Πιεδούσης ἠπατήθη ἀνοήτως ὑπὸ τινῶν συμπτῶσεων, ὅτι ἔσπευσεν, ἴσως ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου, καὶ ὅτι ὁ νεανίας ἀπώλεσε τὸ λογικὸν καὶ ἔδωκεν ἀνεπαρκεῖς, ἢ, τὸ δὴ χεῖριστον, ἀδεξίας ἐξηγήσεις. Συνεπῶς, αὐτὸς ὁ Λεκόν, ὁ ἐπικληθεὶς γέρων ἐκκαθαριστής, ἦτο ἀριστος εἰς τὴν τέχνην τοῦ νὰ διευκρινίζῃ τὰς παρκαυρήσεις, νὰ ἐπανορθῇ ἐσφαλμένους ἐκτιμήσεις, καὶ νὰ προυνεῖται ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν μορφήν τὰ κακῶς ἐκτιμηθέντα γεγονότα.

Ὅθεν οὐδόλως ἀμφέβαλλεν ὅτι δὲν θὰ ἐπετύγχανε παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰλικρινῆ ἐξομολόγησιν, ἥτις θὰ τὸν ἠθώου καθ' ὁλοκληρίαν καὶ θ' ἀπεδείκνυνεν ὅτι ἐπλανήθησαν, συλλαβόντες αὐτὸν βασιζόμενοι ἐπὶ ἀπλῶν ἐνδείξεων.

Ἐν τούτοις, οὐδόλως παρεγνώριζε τὴν σπουδαιότητα τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων.

Ἡ εἰδησις τοῦ κακουργήματος ἐνεποίησε μεγίστην ἐντύπωσιν, αἱ δ' ἐφημερίδες ἐπλήρουν τὰς στήλας αὐτῶν διὰ νέων, ἀφορώντων τὴν μυστηριώδη ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ Ἀρβαλέτ.

Ἡ κοινὴ γνώμη συνεταράχθη. Ἡ πόρουν πῶς ὁ δράστης διέφυγε τὰς καταδιώξεις, καὶ οὐδόλως παρημέλουν νὰ κατηγορῶσι τ' ἀστυνομικὰ ὅργανα ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ἀνακαλύψωσιν.

Ὅθεν ἐπόμενον ἦτο ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας καὶ οἱ δικασταί, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐαυτῶν φιλοτιμίας, θ' ἀπέδιδον μεγάλην σπουδαιότητα, ὅπως ἀπο-

δείξωσιν ὅτι τὸ πρῶτον συλληφθὲν ἄτομον, καθ' ὃ ἤθελον ὑπάρχει ἐνδείξεις τινές, ἦτο ὁ δολοφόνος τοῦ περιπτέρου, θὰ ἐλάμβανον συνεπῶς ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὰ κατὰ τοῦ Λουδοβίκου τεκμήρια, καὶ θὰ κατέβαλον μεγίστην σπουδὴν ἵνα περάνωσι τὴν ὑπόθεσιν.

Οἱ ἀκεραιότεροι καὶ οἱ μᾶλλον πεφωτισμένοι δικασταί δύνανται, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κοινοὶ ἄνθρωποι, νὰ καθίστανται ἐμπαθεῖς ἐπὶ ζητημάτων, ἅτινα ἐνδιαφέρουσι τὸ φιλότιμον τοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ λυποῦνται σφόδρα ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐαυτῶν πλάνην.

Ὁ γέρων Λεκόν ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι ἐν τῇ δι' ὀπλῶν ἀνίσων μονομαχίᾳ, εἰς ἣν ἔμελλε ν' ἀποδυθῇ, θ' ἀπῆντα τρεῖς τρομεροὺς ἀντιπάλους: τὴν Δικαιοσύνην, τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, τείνουσαν πάντοτε εἰς τὸ νὰ καταδικάζῃ ἀνεξετάστως ἕνα κατηγορούμενον, καθ' οὗ ὑπάρχουσιν ὑποπτα φαινόμενα.

Ἐγίνωσκεν ἐπίσης ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔτι ἤθελεν ἀφεθῇ ἐλευθερός, ἐλλείψει ἐνδείξεων, θὰ ἐξήρχετο τετρακυματισμένος τῆς πάλης ταύτης, καθ' ἣν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ θὰ ἦτο τὸ μόνον ἐπαθλόν.

Δικαίως ἢ ἀδίκως, δυσκόλως πιστεύεται ἡ ἀθωότης τῶν ἀπολυομένων ἢ ἀθουμένων, καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ἐδικάστησαν, ἢ ἀπλῶς ἐφυλακίσθησαν, ἐπαφίνει ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως αὐτῶν κηλίδαν ἀνεξίτηλον.

Ἐν τούτοις, ὁ γέρων ἠλπίζεν ἀκόμη ὅτι ἤρκει ὁ Λουδοβίκος νὰ ἐξηγηθῇ εἰλικρινῶς, ὅπως διάταγμα ἀθωωτικὸν ἐκδοθῇ αὐθημερὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ λυπηρὸν τοῦτο συμβᾶν ἐπερατοῦτο τοιοῦτῳ τρόπῳ, οὐδεὶς θὰ ἐλάμβανε γνώσιν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς κυρίας Λεκόντ καὶ τῆς Θηρεσίας, αἵτινες βεβαίως ἦσαν μᾶλλον εὐδιάθετοι νὰ οἰκτείρωσι τὸν νεανίαν, ἢ νὰ μεμφθῶσιν αὐτὸν διὰ τὰς ἀπερίσκεψίας του.

Ἰσχυρὸς ἐν τῇ βεβαιότητι ταύτῃ, καὶ πεποιοῦς ἐπὶ τῇ ἐφευρετικότητι τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, ὁ κύριος Λεκόν δὲν ἀπώλεσε τὸν καιρὸν του, ὅπως συνδυάσῃ σχέδια. Ἐνεδύθη, ἔδωσε παραγγελίας τινὰς εἰς τὴν θαλαμηπόλον του καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας.

Ἐγίνωσκε κάλλιστα τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν φυλακὴν ταύτην ἔνθα καταθέτουσιν — ἡ λέξις εἶνε κατὰλληλος — τοὺς δολοφόνους, τοὺς κλέπτας, τὰ ἀποπεπλανημένα παῖδιά.

Ἀπαντα τὰ ἀπολωλότα ἀνθρώπινα πλάσματα, ἅτινα περισυλλέγουσιν ἐκ τῶν ἀγυῶν τῶν Παρισίων, ρίπτονται κατὰ πρῶτον ἐκεῖ.

Δὲν διακρίνουσιν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ἔνθα τίθενται κατ' ἀνάγκην ὅταν συλληφθῶσι δι' οἰκανδῆποτε αἰτίαν.

Ἡ ἀποθήκη αὕτη τῶν κακουργημάτων καὶ τῆς δυστυχίας εἶνε νεόδητος, καὶ κατέχει τὴν κρηπίδα τῶν δικαστηρίων. Δὲν φαίνεται ἔξωθεν, διότι περικλείεται ἐντὸς ὑψηλῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες ἀπο-

κρύπτουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν διαβατῶν, καὶ φθάνει τις ἐν αὐτῇ ἐκ διαφόρων μερῶν.

Αἱ κλεισταὶ ἀστυνομικαὶ ἀμμάξαι, αἵτινες ἔρχονται ὅπως καταθέσωσι τὸ ἐκ διαφόρων ἀστυνομικῶν σταθμῶν τῶν Παρισίων παραληφθὲν φορτίον αὐτῶν, εἰσέρχονται διὰ τῆς κρηπίδος τοῦ Ὁρολογίου. Δύναται ὁμῶς νὰ ὑπάρῃ τις ἐκεῖ διερχόμενος διὰ τῆς αὐλῆς τῆς Σαὶν-Σαπέλ, ὃ δὲ κύριος Λεκὸκ ἔλαβε τὴν διεύθυνσιν ταύτην.

Δὲν ἐπεθύμει νὰ συναντήσῃ τοὺς περὶ τὰ γραφεῖα κυκλοφοροῦντας ἐπόπτας καὶ ἀστυνομικοὺς πράκτορας, διότι ὑπῆρχον ἀκόμη τινές, οἵτινες εἶχον ὑπηρετήσει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του, καὶ ἤθελον ἐκπλαγῇ νὰ ἴδωσιν αὐτὸν εἰς μέρος, ἐνθα δὲν ἐφαίνετο πλέον πρὸ τῶσων ἐτῶν.

Ὁ δυστυχὴς ἤλπιζεν ἀκόμη ὅτι τὸ ὄνομά του δὲν ἤθελεν ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἣτις ἀπησχόλει ἀπαντας τοὺς Παρισίους, καὶ κατὰ μείζονα λόγον, ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας.

Ὑπελόγιζεν ὅτι θὰ εὕρισκεν ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ κρατητηρίου τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀσφαλείας, ὅστις ἤθελε τῷ διευκολύνει μυστικὴν μετὰ τοῦ δεσμῶτου συνέντευξιν, καὶ ὅστις, ἀναμφιβόλως, δὲν θὰ ἐθεώρει ἑαυτὸν ὑπόχρεον νὰ διακοινώσῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους αὐτοῦ τὰς θλίψεις τοῦ φίλου τοῦ Λεκὸκ.

Παρετήρησε τὸν Πιεδούσην, ἰστάμενον πρὸ τῆς θύρας τῆς φυλακῆς μετὰ στάσιν ἀνθρώπου περιμένοντος ἀγγελοῦ ἐπισκεψῖν.

Ὁ γέρον δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ μετ' εὐχαριστήσεως τὸν πράκτορα, ὅστις εἶχε συλλάβει τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Κιτῆστη, ἐν τούτοις, κύριος ἑαυτοῦ, ὅπως μὴ δείξῃ δυσσρέκειαν, καὶ διηυθύνθη εὐθὺς πρὸς αὐτόν.

Ὁ Πιεδούσης εὕρισκετο εἰς περισσοτέρων τοῦ κυρίου Λεκὸκ ἀμηχανίαν, διότι ἐθλίβετο εἰλικρινῶς ὅτι, ἐκτελῶν τὸ καθήκον του, ἐγένετο πρόξενος μεγάλης λύπης εἰς τὸν ἀρχαῖον προϋστάμενόν του. Ἐκράτει τὸν πῖλόν του ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἐζήτηε φράσιν τινά, ἵνα δικαιολογηθῇ, ὅτε ὁ κύριος Λεκὸκ εἶπεν αὐτῷ μελιχίως :

— Λοιπὸν ! παιδί μου, ἔκαμες τὰ 'δικά σου χθὲς τὸ βράδυ ; "Ω ! δὲν εἶμαι θυμωμένος μαζὺ σου δι' αὐτό, διότι καὶ ἄλλοι καθὼς σὺ θὰ ἡπατῶντο. Ὁ προϋστάμενός σου μοῦ τὰ διηγῆθη ὅλα σήμερον τὸ πρῶτ' καὶ δὲν ἀπορῶ πῶς ἡπατήθης. Τὸ στρατήγημα τοῦ χαρτοφυλακίου ἐξετελέσθη θαυμασίᾳ, καὶ τὸ κατ' ἐμέ, σ' εὐχαριστῶ, διότι ἐνήργησας μετὰ πραότητος. Ὁ υἱός μου μέλλει νὰ νυμφευθῇ, ὥστε ἂν συνέβαινε σκάνδαλον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς του, θὰ τὸν ἐβλαπτεν.

Ὁ Πιεδούσης δὲν ἐπίστευεν εἰς τὰ ῥητά του, καὶ διηρώτα ἑκυτὸν μήπως ὁ ἀγαθὸς γέρον παρεφρόνησε.

— Νομίζει κανεὶς ὅτι λογαριάζει πῶς ὕστερ' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ θὰ γείνη ὁ γάμος, ἐσκέφθη.

— Ὅλα θὰ διορθωθῶν σήμερον τὸ πρῶτ', ἐπανέλαβεν ὁ κύριος Λεκὸκ. Ὁ προϋστάμενός σου μὲ περιμένει διὰ νὰ με ἀνταμώσῃ με αὐτὸν τὸν ξεμυαλισμένον, ὃ ὁποῖος δὲν εἶχε τοῦλάχιστον τὴν ιδεάν νὰ εἴπῃ χθὲς τὸ βράδυ ὅτι ἦτο υἱός μου διὰ νὰ μὴ πλαγιάσῃ εἰς τὴν φυλακὴν. Ὑστερον ἀπὸ πέντε λεπτὰ συνομιλίαν, ἡ ὑπόθεσις θὰ κανονισθῇ, διότι πρέπει ὁ κύριος υἱός μου νὰ μοῦ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Τὰ παληόπαιδα αὐτὰ τὰ χάνουν, ὅταν ἰδοῦν τὴν ἀκρὴ τῆς μύτης ἐνός ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Θέλω νὰ ἤσκι ἐκεῖ παρὼν διὰ ν' ἀκούσῃς τί θὰ τοῦ ψάλλω. Κτύπησε τὴν θύραν, γέρω Πιεδούση μου, διότι συναχώνομαι ὅταν ὁμιλῶ ἔξω.

— Μὲ συμπάθειο, κύριε Λεκὸκ, ἐψιθύρισε ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ, ἀλλὰ διὰ τὴν ὥραν δὲν θὰ εὕρητε τὸ παιδί σας εἰς τὸ δωμάτιόν του... μάλιστα ὁ ἀρχηγός μ' ἔβαλε νὰ φυλάγῃ ἐδῶ διὰ νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς σᾶς παρακαλεῖ νὰ τὸν περιμένετε.

— Ποῦ εἶνε λοιπὸν ὁ Λουδοβίκος ; Μήπως τὸν μετέφεραν εἰς Μαζάς ; Ὁχι, αὐτὸ δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη.

— Τὸν ἐπροσκάλεσε ὁ ἀνακριτής.

— Ἀπὸ τῶρα ; ἀνέκραξε μετ' ἄλγους ὁ γέρον.

— Ναί... ὁ ἀνακριτὴς ἦλθε ἐπίτηδες... προτίτερα ἀπὸ τὴν ὥρα... ὁμῶς ἡ πρώτη ἀνάκρισις δὲν τραβᾷ πολὺ... διότι καὶ ὁ ἀρχηγός δὲν ἔχει ἀκόμη ὅλαις ταῖς πληροφορίαις, ἡ ὁποίαις χρειάζονται διὰ τὴν ἀνακρίσιν... διὰ τοῦτο, ὕστερ' ἀπὸ δέκα λεπτὰ, ὁ υἱός σας θὰ ξανάλθῃ εἰς τὸ κρατητήριον.

Ὁ κύριος Λεκὸκ ὠχρίασεν.

Ἡ εἰδήσις, ἣν ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ τῷ ἔδιδεν, ἐτάραττε πάντας τοὺς ὑπολογισμούς του.

Ἐπεθύμει σφόδρα νὰ ἴδῃ τὸν Λουδοβίκον, πρὶν οὗτος ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, νὰ τὸν ἴδῃ ὅπως μάθη παρ' αὐτοῦ τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, καὶ τῷ ὑποδείξῃ μετὰ ταῦτα σύστημα, παραδεκτὸν ὑπερασπίσεως, ὅπως τὸν καταστήσῃ προσεκτικὸν ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων, ἃς θέλουσι τῷ ἀπευθύνει, ὑποδείξῃ δὲ αὐτῷ τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχει ἂν ὁμιλήσῃ πολὺ, καθὼς καὶ ἂν ἤθελε σιγήσῃ.

Ὁ δυστυχὴς πατὴρ δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ υἱοῦ του, ἀλλ' ἐφοβεῖτο τὰς ἀπερισκεψίας του, ἄλλως τε ἡ πείρα τοῦ ἐπαγγέλματος τὸν ἐδίδαξεν ὅτ' δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰνέ τις ἀθῶος ἔν' ἀπολογηθῇ εὐκόλως.

Ἦδη ἦτο πλέον ἀργά.

Ὁ γραφεὺς κατεχώρισεν ἤδη τὰς ἀπαντήσεις τοῦ κατηγορουμένου, ἀπαντήσεις δοθείσας ἐν ψυχικῇ ταραχῇ ἕνεκεν τῆς ἀπροσδοκῆτος συλλήψεως αὐτοῦ, καὶ αἵτινες θὰ ἐχρησίμευον ὡς βάσις τῆς κυρίας κατηγορίας.

— Τί νὰ εἴπῃς ἄρά γε ; ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἀνησυχῶς ὁ κύριος Λεκὸκ.

Δὲν ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἀβεβαιοτήτι.

Ἐκ τοῦ βάρους τοῦ διαδρόμου, οὐτινος ἡ μία πλευρὰ σχηματίζεται ἐκ τῶν

κρηπιδῶν τῆς Σαὶν-Σαπέλ, εἶδεν ἐξέρχόμενους, κατὰ πρῶτον, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀσφαλείας, συνομιλοῦντα μετὰ τινος ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰτὰ, ὀλίγον τι ὀπισθεν, μεταξὺ δύο χωροφυλάκων, ὧν ὁ εἰς τὸν ἐκράτει διὰ μικρᾶς ἀλύσου, δι' ἧς εἶχον προσδέσει τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν του, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λουδοβίκον, ὠχρόν, μετὰ τὴν ὄψιν ἡλλοιωμένην, με κεκλιμένην κεφαλὴν, τὸν υἱὸν τοῦ βαδίζοντα διὰ τοῦ ἀβεβαιοῦ βαδίσματος καταδίκου, ὃν ὀδηγοῦσιν εἰς τὴν λαϊμητόμον.

[Ἐπεται συνέχεια].

X. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐμπρόσθοφυλακῶν καλύδαι.

Ἡ ἱστορία αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸ φθινόπωρον τοῦ ἔτους 1870 διαρκοῦντος τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου.

Τὰ πρόσωπα ταύτης εἰσὶν : Ὁ λοχαγὸς Ἀρνὼλ τοῦ... Συντάγματος τῆς γραμμῆς· ὁ ἰατρός Λουρβίλ, προσκεκλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φορητῶν γαλλικῶν νοσοκομείων· ὁ ἐπίταρος Βέτζελ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ· ὁ Ὁράτιος Δεχόλτ, ἀξιωματικὸς Ἀγγλος καὶ στρατιωτικὸς ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος· ἡ Μέρη Μερρίκ, νοσοκόμος τῶν γαλλικῶν νοσοκομείων· ἡ Χάρις Βράνδον, νέα Ἀγγλίς ἐπιστρέφουσα εἰς Ἀγγλίαν.

A'

Αἱ δύο γυναῖκες.

Ἦτο φοικώδης νύξ.

Ἡ βροχὴ ἔπιπτε κατὰ χειμάρρους.

Περὶ τὴν ἐσπέραν δύο ἀποσπάσματα, γαλλικὸν καὶ γερμανικόν, συνεκρούσθησαν τυχαίως παρὰ τὸ χωρίον Λαγκράνζ ἐπὶ τῶν γερμανικῶν συνόρων, οἱ δὲ Γάλλοι, ἐν τῇ ταχύτητι τῆς συμπλοκῆς ταύτης, ἐνίκησαν θέντες ἐκτὸς μάχης ἐκατοντάδας τινὰς Γερμανῶν.

Ἡ μάχη αὕτη ἦν ἀξία λόγου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Βίσεμπουργ, παρηγκωνίσθη ἐν τῷ κρότῳ τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης ἡμέρας, μόλις δὲ ἀνέγραψαν αὐτὴν αἱ ἐφημερίδες.

Ἡ νύξ προύχωρει.

Ὁ λοχαγὸς Ἀρνὼλ, ὅστις διώκει τὸ γαλλικὸν ἀπόσπασμα, κάθηται ἐντὸς τινος χωρικῆς καλύβης, ἣτις ἦτο ἡ κατοικία τοῦ μυλωθροῦ.

Ὁ λοχαγὸς ἀναγνώσας ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς ἀγροτικῆς λυχνίας εἰδήσεις τινὰς τοῦ ἐχθροῦ, περιπεσούσας εἰς χεῖρας του, ἐνῶ αἱ φλόγες τῆς ἐστίας ἐσβέννυντο. Δαυλοὶ τινες καίουσιν ἐν τῇ ἐστίᾳ ἀκόμη, ἀναδίδοντες λάμψεις καὶ φωτιζόντες ἀσθενῶς τὸ οἶκημα.

Τὸ ἔδαφος εἶνε ἐπεστρωμένον μετὰ τοὺς κενούς τοῦ μυλωθροῦ σάκκους.

Ἡ κλίνη, χονδροειδῆς μικρὰ τοιαύτη, κεῖται παρὰ τινὰ γωνίαν τοῦ δωματίου, οἱ τοῖχοι τοῦ ὁποῖου ἐπικαλύπτονται δι'